

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΘΗΝΟΓΕΝΗΣ

ΛΙΑ νὰ εἶσαι καλὸς ζωγράφος, γλύπτης, ποιητῆς, λογογράφος,
χρειάζεται νὰ εἶσαι μιὰ φορὰ ἔξυπνος.

Λέγει ἓνας Ἀμερικανὸς συγγραφεύς.

Διὰ νὰ εἶσαι ὅμως καλὸς τραπεζίτης, ἀνάγκη νὰ εἶσαι πολλὰς φο-
ρὰς ἔξυπνος.

Καὶ πάλιν νὰ ἰδοῦμεν!

Καὶ ὁ Ἀμερικανὸς συγγραφεὺς ἔχει ἀπείρως δίκαιον. Ὁ τραπεζίτης, ὅπως κατήντησε νῦν ἡ Τράπεζα δὲν ἀρκεῖ νὰ εἶναι μόνον κάτοχος τῆς ἐπιστήμης τῶν ἀριθμῶν, δὲν ἀρκεῖ νὰ ἐσπούδασεν εἰς ἐν Λύκειον ἐμπορικὸν ἢ νὰ γνωρίῃ καταστιχογραφίαν.

Εἶναι ἀνάγκη νὰ γνωρίῃ τόσα ἄλλα πράγματα, ὥστε καταντᾶ νὰ εἶναι ὁ ἐγκυκλοπαιδικώτατος τῶν ἀνδρῶν.

Θέλετε μίαν μικρὰν ἀπαριθμῶσιν τοῦ τί πρέπει νὰ γνωρίῃ;

Πρέπει νὰ ἦναι πολὺγλωσσος. Νὰ γνωρίῃ τοὐλάχιστον Ἀγγλικά, Γαλλικά καὶ Γερμανικά, τὰς γλώσσας δηλονότι τῶν τριῶν μεγίστων τραπεζιτικῶν ἀγορῶν.

Πρέπει νὰ εἶναι νομικὸς διὰ νὰ μὴ τῷ διαφεύγωσιν αἱ μικραὶ τοὐλάχιστον γνώσεις ἐν ταῖς διαφοραῖς.

Πρέπει νὰ ἔχῃ εἰδικὰς γνώσεις περὶ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου.

Πρέπει νὰ ἔχῃ εἰδικὰς γνώσεις ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν πάντων τῶν κρατῶν.

Πρέπει νὰ ἔχῃ εἰδικὰς γνώσεις ἐπὶ τοῦ τρόπου τοῦ συναλλάττεσθαι αὐτῶν.

Πρέπει νὰ γνωρίῃ κατὰ βάθος τὸν καταρτισμὸν τῶν χρηματιστηρίων τῶν πλείστων τοὐλάχιστον τῶν κρατῶν τῆς Εὐρώπης.

Πρέπει νὰ μὴ τῷ διαφεύγῃ οὐδεμίαν λεπτομέρεια ἐπὶ τοῦ χρηματιστικοῦ βίου καὶ τῆς χρηματιστικῆς κινήσεως τῶν σπουδαιωτέρων ἀγορῶν.

Πρέπει νὰ εἶναι βαθὺς γνώστης τῆς οἰκονομικῆς ἐπιστήμης.

Πρέπει νὰ μὴ τῷ διαφεύγῃ ἡ παραμικροτέρα θεωρία περὶ πλοῦτου καὶ κινήσεως τοῦ πλοῦτου.

Πρέπει νὰ ἀναγινώσκῃ, ὡς οἶόν τε πλείονας ἐφημερίδας.

Πρέπει νὰ εὐρίσκηται εἰς ἐπικοινωνίαν μετὰ πολιτικῶν ἀνδρῶν.

Πρέπει νὰ διατηρῇ σχέσεις στενάς μετὰ μεγάλων προσώπων, ἰσχυόντων.

Μὲ μίαν λέξιν πρέπει νὰ εἶναι:

Ἐγκυκλοπαιδικώτατος.

Καλὸς μαθηματικὸς.

Καλὸς διπλωμάτης.

Ἀκούραστος ἄνθρωπος.

Φιλαναγνώστης εἰς τὸ ἔπακρον.

Τοιοῦτος πρέπει νὰ εἶναι ὁ τραπεζίτης τῶν νεωτέρων χρόνων, ἄλλως καταντᾶ νὰ εἶναι ἀπλῶς σαράφης.

*
**

Παρ' ἡμῖν, παρὰ τοῖς ὁποίοις τὰ πάντα εἶναι μεμετρομημένα, παρὰ τοῖς ὁποίοις οὔτε εἰδικότης δύναται νὰ ὑπάρξῃ, οὔτε τελεία κατ' ἐπάγγελμα μὸρφῶσις, φυσικώτατον εἶναι νὰ μὴ μορφοῦνται καὶ τοιούτου εἶδους τραπεζίται.

Εὐτυχῶς, καὶ τὸ λέγομεν καυχώμενοι, ἔχομεν νὰ ὑποδείξωμεν καὶ ἐξαιρέσεις καὶ μίαν αὐτῶν, ἡ λαμπροτάτη ἰσὼς εἶναι ὁ κ.

Γεώργιος Ἀθηνογένης.

Ὁ ἀνὴρ οὗτος, ὁ αὐτομόρφωτος καὶ αὐτοχειροτόνητος καὶ ἀληθῶς self made man δύναται νὰ θεωρηθῇ, ὡς μίαν σπουδαία ἐπισημότης μεταξὺ τῶν ὀλίγων παρ' ἡμῖν εἰδικῶν ἀνδρῶν.

Γεννηθείς ἐν Σμύρνῃ καὶ σπουδάσας Νομικὰ ἐνταῦθα καὶ ἐν Παρισίοις, ἤρξατο ἐνωρίτατα ἀφοσιούμενος εἰς εἰδικὰς μελέτας σχετιζόμενος πρὸς τὴν οἰκονομικὴν ἐπιστήμην.

Ἐν Παρισίοις δ' ἔτι ὄν ἐφόιτα ἐν τῇ Σχολῇ τῶν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν καὶ διήκουε τακτικῶς τὰ μαθήματα τῶν διασήμεων οἰκονομολόγων Ἰππολύτου Πασύ, Γκαρνιέ, Βωδριλλάρ καὶ ἄλλων.

Οὕτω κατηχησμένος κατήλθεν εἰς Κωνσταντινούπολιν καὶ ἐζήτησε νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν τραπεζικὸν κόσμον.

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην τέσσαρες ἄνδρες :

Ὁ κ. Βλαστός, ὁ κ. Κορωνίδης, ὁ κ. Σκουλούδης καὶ ὁ κ. Συγγρός ἴδρουν τὴν Τράπεζαν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἵτις προώριστο νὰ παῖξῃ τὸσον σπουδαῖον ρόλον παρὰ τῷ χρηματιστικῷ κόσμῳ τῆς ὁμώνυμου πόλεως καὶ νὰ συντελέσῃ καὶ οὐκ ὀλίγον εἰς τὴν τραπεζικὴν ἀνάπτυξιν τῆς πόλεως μας.

Ὁ κ. Σκουλούδης, εἰς ὃν ἦτο συστημένος ὁ κ. Γ. Ἀθηνογένης, διέγνω ἀμέσως ἐν αὐτῷ ἓνα οὐρανοκαταίδατον βοηθὸν καὶ τῷ ἐ πρότεινε νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν νεοῖδρυθεῖσαν Τράπεζαν, ὡς γραμματεὺς.

Ἐκτοτε ὁ κ. Ἀθηνογένης συνεδέθη διὰ στενωτάτης φιλίας μετὰ τοῦ κ. Σκουλούδη καὶ εἶτα καὶ διὰ συγγενείας νυμφευθεὶς τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ, νῦν διαπρεπῆ δέσποιναν ἐν τῇ παρ' ἡμῖν κοινῳία.

Ἡ δρᾶσις τοῦ κ. Ἀθηνογένους παρὰ τῇ Τραπεζῇ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὑπῆρξεν ἐκ τῶν ἰσχυροτάτων καὶ εὐεργετικωτάτων.

Αἱ πολυεπεῖς γνώσεις του, ἡ τόσον ἐκτιμωμένη καὶ παρ' αὐτοῖς τοῖς ξένοις εἰδικότης του, τὸ ἀκάματόν του, συνετέλεσαν τὰ μέγιστα εἰς τὴν πρόοδον τῆς Τραπεζῆς ταύτης, εἰς αὐτὸν δ' ὀφείλονται καὶ πλεῖστοι νεωτερισμοὶ περὶ τὸν ἐσωτερικὸν μηχανισμόν αὐτῆς, τέως ἄγνωστοι ἐν Ἀνατολῇ.

* *

Περὶ τὸ 1880 οἱ ἴδρυταὶ καὶ μέτοχοι τῆς Τραπεζῆς ταύτης ἐθεώρησαν καλὸν νὰ συστήσωσιν ἐνταῦθα ὑποκατάστημα αὐτῆς καὶ ὀλίγον κατ' ὀλίγον νὰ μεταφέρωσιν καὶ τὴν ἔδραν.

Τὴν τόσον λεπτὴν δὲ καὶ δύσκολον ταύτην ἀποστολὴν ἀνέθεσαν εἰς τὸν κ. Γ. Ἀθηνογένην, ἐκτιμῶντες καὶ τὴν ἱκανότητα αὐτοῦ καὶ τὰς γνώσεις καὶ τὴν πείραν καὶ τὸν διοργανωτικὸν νοῦν, ἰδιαίτατα δὲ τὴν ἔκτακτον τιμότητα.

Πράγματι ὁ κ. Γ. Ἀθηνογένης ἐλθὼν ἐνταῦθα καὶ μετ' ἐκτάκτου δραστηριότητος ἐργασθεὶς, ἔφερεν, ἐντὸς βραχυτάτου χρονικοῦ διαστήματος τὴν Τράπεζαν ταύτην εἰς τοιοῦτον δημεῖον, ὥστε νὰ θεωρῆται καὶ δικαίως, ὡς ἐν τῶν πρώτων πιστωτικῶν καταστημάτων μας.

Ἡ δρᾶσις δ' ἦν ἔσχεν καὶ ἡ ἐπιρροή τῆς Τραπεζῆς ταύτης ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν τοῦ Κράτους εἶναι ἀρκοῦντως γνωσταί, ἄλλως τε καὶ εἰς τοσοῦτον βραχείας δημειώσεις δὲν εἶναι δυνατὸν ν' ἀναπτυχῶσι προσηκόντως.

* *

Οὕτως ἴνθει ἡ Τράπεζα αὕτη καὶ ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἄπασαι αἱ ἐργασίαι τῆς συνεκεντροῦντο ἐνταῦθα, ὅποταν αἴφνης ἐπήλθεν ἡ χρεωκοπία τοῦ Κράτους.

Ἡ Τράπεζα, ἥτις εὐρίσκετο στενωτάτα πρὸς αὐτὸ συνδεδεμένη ἐθεώρησε τὸν προορισμὸν τῆς λήξαντα καὶ διαλυθεῖσα συνεχωνεύθη μετὰ τῆς Γενικῆς Ἑταιρίας τῶν Συναλλαγῶν καὶ Ἀξιῶν.

Οἱ μέτοχοι τῆς Ἑταιρίας ταύτης φυσικῶς παρεκάλεσαν τὸν κ. Ἀθηνογέννην ν' ἀναλάβῃ τὴν διεύθυνσιν αὐτῆς ἐνταῦθα, ὅπερ καὶ ἐδέχθη οὗτος, οὐχὶ ἄνευ δυσκολιῶν καὶ διότι οὐδεμίαν πλέον ἀνάγκην ἔχει νὰ ἐργάζεται καὶ διότι θὰ ἐπιθύμει ἀνετώτερον ν' ἀφωσιούτῳ εἰς τὰς προσφιλεῖς αὐτῷ μελέτας.

*
*
*

Ὁ κ. Γεώργιος Ἀθηνογέννης εἶναι ἐκ τῶν λογιωτέρων ἀνδρῶν μας, ἀνεξαργτίως τῆς εἰδικότητός του. Ἡ μᾶλλον διὰ νὰ εἶναι τις σαφέστερος, εἶναι ἐντριβέστατος περὶ τὸ φιλολογικὸν καὶ ἱστορικὸν μέρος τῆς εἰδικότητός του. Γενικώτερον ἐπιζητεῖται πάντοτε ἡ γνώμη αὐτοῦ εἰς τὰ οἰκονομολογικὰ ζητήματα καὶ ἡ πολυειδῆς ἐμπειρία του ἄριστα χρησιμοποιεῖται, ὡσάκις παρίσταται ἀνάγκη.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει ὦν πλείστας λαμπρὰς μελέτας του εἶχεν ἀναγνώσει ἐν τῷ Φιλολογικῷ Συλλόγῳ, ἐνταῦθα δὲ συνειργάσθη εἰς τὴν Οἰκονομικὴν Ἐπιθεώρησιν. Κυρίως ὑπὸ τὴν ἐποψίαν ταύτην ὁ κ. Γ. Ἀθηνογέννης εἶναι ἐκ τῶν ὀλίγων ἐκείνων Ἀθηναίων, οἵτινες κατορθοῦσιν ἐν μέσῳ τοῦ ἀπειρώς πολυασχόλου αὐτῶν νὰ εὐρίσκωσι καὶ τὸν καιρὸν νὰ παρακολουθῶσιν οὐχὶ μόνον τὰς προόδους τῆς ἰδιαιτέρως διαφερούσης αὐτοῦς ἐπιστήμης, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν τὴν φιλολογικὴν κίνησιν.

Ὁ κ. Γ. Ἀθηνογέννης, ἀνὴρ εὐπροσῆγορος, γλυκύς, θετικώτατος, μὲ σφιγκτὴν λογικὴν, μὲ ἔντονον φράσιν, μὲ πειστικὸν ὕψος, διακρίνεται διὰ τὴν σεμνότητα τοῦ ἤθους αὐτοῦ καὶ τὰς ἠθικωτάτας ἀρχὰς του, αἵτινες πάντοτε δύνανται ν' ἀποβῶσι χρησιμώταται εἰς τὸ ἡμέτερον Ἔθνος. Ἀβρότατος καὶ προσρνέστατος πρὸς πάντας, πεπροικισμένος δι' ὅλης τῆς λάμπσεως τῆς εὐθύτητος καὶ τῆς ἀληθοῦς φιλοπατρίας, εἶναι ἀνίκανος νὰ παραβιάσῃ τὸ καθῆκόν του καὶ ἐπ' ἐλάχιστον. Ὡς ἄνθρωπος τοῦ κόσμου ὁ κ. Ἀθηνογέννης ἔχει πολλὴν ἀρχοντιάν, συνδυασμένην μὲ τὴν θερμὴν ἐκείνην Κωνσταντινουπολιτικὴν εὐγένειαν, εὐτυχῆ ἀνάμνησιν τοῦ Φαναριώτικου βίου.

Ο Μ Α Ρ Τ Η Σ

(ΧΡΥΣΗ ΚΛΩΣΤΗ)

Καὶ μοῦλεγες δὲν δένεις χρυσῆ κλωστή καὶ σύ.
μήπως σὲ ἔδῃ τοῦ Μάρτη ὁ ἥλιος καὶ σὲ κάψῃ...
καὶ σοῦδωκα τὸ χέρι κι' ἀπὸ κλωστή χρυσῆ
μοῦ ἔβανες βραχιόλι, ἢ φλόγα μὴ μ' ἀνάψῃ!

Ἄχ! Ἡ φωτιὰ μὲ βρῆκε, γιατί' ἀπ' τὴν κλωστή Σου
ἔσπλεχθηκ' ἄλυσσιδα... καὶ μ' ἔδεσε μαζὶ Σου...

Τ...